

הנשרפין פרק תשעי מנהדרין

עט

עין משפט
נר מצוה

ל א מיי פיר מהל
רמח בלכס ב סת
לחין קסא :
ל ב ב מיי שם בלכס
א ושיין ככס :

וסיס כס כדי לפסיס על לבו . האכן האת אס חכה על לב רחיה
להרוג אכל על האמסיס אין כה כדי להמיה פטור דמתי בעיין אליה
מחסינ למכה מיסה אליה מכה מיסה , דאס לא נחסינ למכה
מיסה הארלא ספק היא דהתרו בו אל מרוק אליה סתך על לב :

אין פלגא ופלגא ט' . תימה אליבא דמאן קא מחיק הכי אי
אליבא דמאן דלמר (מכות 77 טו) התראה ספק לרא שמה
התראה בלא טעמא דספק נפשות להקל פטריין ליה מטעמא דלאו
שמה התראה אפילו סבירא לן דספיקא להחמיר ודי אליבא דמתי

התראה ספק שמה התראה הכי
פטריין ליה הכא אס נמאא שישראל
הרג הא מחייבין ליה בהכזה את
זה וחזר ובהה את זה וקף על גב
דספק הוא ובטטר שאמרו לו אל
תוסידי וי"ל דשאי הכה שידע
בכבוד שיבא לידי ודאי איסור אס
יוסידי או אס יכה שניהם משום הכי
שמה התראה אכל הכא בזרק אכן לגו
אש יודע שיבא לידי ודאי איסור שאש
יודע את מי יכה :

ובל קטוע כמחלה על מחלה דמי .
מהכא נפקא לן בכל דוכתי
כדאיתא פ"ק דכתובות (ד' טו' ושם)
ותימה ר"ש לית ליה סך דרשה מנא
ליה ואין למר משום דמסקיין ר"ש
כרבי דליף נתינה נתינה ואייתר ליה
וארבי לו לכל קטוע דאכתי נהגא
דבי חוקיה אליבא דר"ש קשה מנא
ליה כל קטוע ועוד כיון דפטור ר"ש
אפילו בטלס ישראלים עד שיאמר
פלגוי אני מחטין לא שייך למדרשה
כלל וי"ל דיש לפרש לר"ש בשתטה
ישראלים וחד כתי ואמר ללוטו
שעומד שם אני מחטין דמפטור
מטעם כל קטוע מוארבי לו וכי
האי גוונא אס בטלס ישראלים חייב :

והיה בה כדי להמית על לבו והלכה לה על
מתני ולא היה בה כדי להמית על מתניו
ומת פטור. נתבון להכות את הגדול ולא היה
בה כדי להמית הגדול והלכה לה על הקטן
והיה בה כדי להמית את הקטן ומת פטור
נתבון להכות את הקטן והיה בה כדי
להמית את הקטן והלכה לה על הגדול
ולא היה בה כדי להמית את הגדול ומת
פטור אבל נתבון להכות על מתניו והיה
בה כדי להמית על מתניו והלכה לה על
לבו ומת חייב נתבון להכות את הגדול
והיה בה כדי להמית את הגדול והלכה לה
על הקטן ומת חייב (ד' שמשון אומר יאפילו
נתבון לדרוג את זה ודרג את זה פטור :
גמ' ר"ש ארוי"א אליבא דא"פא ר"ש פטר
מיבעי ליה אלא ארישא נתבון להרוג את

הבהמה ודרג את האדם , לעובר טובבים
והרג את ישראל , לנפלים ודרג את בן קיימא
פטור , הא נתבון להרוג את זה והרג את זה
חייב ר"ש אומר אפילו נתבון להרוג את זה
והרג את זה פטור . פשימא קאי ראובן
ושמעון ואמר אגא לראובן קא מיכוונא
לשמעון לא הא מיכוונא היינו פלוגתא דרבי
לחד מיניהו אין כסבור ראובן ונמצא
שמעון מאי : תא שמע דתניא ר"ש אומר עד
שיאמר לפלוגי אני מתבון מאי מעמא דר"ש

אמר דא ווארבי לו וקם עליו עד שיתבון
לו ורבנן אמרי דבי רבי ינאי פרם לזורק
אבן לנו חייב דמי : אליבא דאיכא חשעה
כותים ואחד ישראל בנייהו , תיפיק ליה דרובא
כותים נינהו אין נמי פלגא ופ"גא *ספק
נפשות להקל לא צריכא דאיכא חשעה
ישראל וכותי אחד בנייהו דהיה ליה כותי
קבוע וכל קבוע - כמחצה על מחצה דמי
בשלמא לרבנן דאמרי *נתבון להרוג את
זה ודרג את זה חייב דכתיב וכי ינצו אנשים
ונגפו אישה הרה ואמר רבי אלעזר *במצות
שבמיתה הכתוב מדבר דכתיב אם אסון
יהיה ונתתה נפש תורה נפש אלא לר"ש הא
ונתתה נפש תורה נפש מאי עביד ליה ממון
וכדברי דתניא רבי אמר ונתתה נפש תורה
נפש ממון אתה אומר ממון או אינו אלא
נפש ממש ? נאמרה 'תנינה' למטה ונאמרה
נתנינה

הדיע הא דברייתא דרבי תנא מדבריה דפרק ד' וה' (ב"ק 77 מ"ג)
והס' דדרים אגשים כי נחטוט זה לזה אג"פ שיש אסון באשה יעבשו
אלמא לית ליה ותימ' בככותב חשיב ברייתא דחוקיה פיקר טפי משום
דחוקיה בריה דר' חייל ושונה ברייתא דחוקיה פיקר טפי משום
ברייתא דלא מיתאחז בי רבי חייל וכו' ועייל דבכתובות (דף ל"ה)
והס' פריך לר' יוחנן דקיס ליה דאית ליה ברייתא דחוקיה דלעיל
בההא פרקא (דף ל"ב) תנא התם הכא על אחושו יש לה קנס
ופריך ממתניתין דלא סן הלוקח הכא על אחושו וקיל דאש לוקח
משלם ומשני ר' יוחנן *בדלא תארו ביה וקתי סיפא בא על ביה
אין לה קנס מפני שמיטה מיתה ב"ד והא ללא תוסידי מדברי
האסון מצרייתא דחוקיה ואימ' וכיון דתנא דבי חוקיה ספקא מדברי
ומדרבנן ונתתה נפש וגו' במאי עוק ליה לא במתן ולא במיתה דאמרייהו מיפטור מחטין להרוג את זה והרג את זה וחזק למר דלא
עוק קרא במתכוין להרוג את זה והרג את זה כמחלה על מחלה דמי לא היה לה ספק
נפשות להקל ואמאי פטור , הא רובא דישראל נינהו ורבנן אית
לא נחטון לזה והרג את זה חייב : כדכתיב ואלס אסון יסיס ונפסס
שהיה מחטון להרוג את חבריו : כדכתיב ואלס אסון יסיס ונפסס
נפש ספס נפש . ודי לא נחטון להרוג האך מקטיל וכי איתחטון
מיחא חייב אף על גב דלא נחטון אלא לחבירו דהא כתיב
וכי ינצו אנשים וגו' : פטור . דמי האשה יתן ליורשה :

יוחנן גופיה לפי שגריך להקשות מודך הדיוק ומקשה בפשיטות האסון מצרייתא
ומדרבנן ונתתה נפש וגו' במאי עוק ליה לא במתן ולא במיתה דאמרייהו מיפטור מחטין להרוג את זה והרג את זה וחזק למר דלא
עוק קרא במתכוין להרוג את זה והרג את זה כמחלה על מחלה דמי לא היה לה ספק
נפשות להקל ואמאי פטור , הא רובא דישראל נינהו ורבנן אית
לא נחטון לזה והרג את זה חייב : כדכתיב ואלס אסון יסיס ונפסס
שהיה מחטון להרוג את חבריו : כדכתיב ואלס אסון יסיס ונפסס
נפש ספס נפש . ודי לא נחטון להרוג האך מקטיל וכי איתחטון
מיחא חייב אף על גב דלא נחטון אלא לחבירו דהא כתיב
וכי ינצו אנשים וגו' : פטור . דמי האשה יתן ליורשה :

יוחנן גופיה לפי שגריך להקשות מודך הדיוק ומקשה בפשיטות האסון מצרייתא
ומדרבנן ונתתה נפש וגו' במאי עוק ליה לא במתן ולא במיתה דאמרייהו מיפטור מחטין להרוג את זה והרג את זה וחזק למר דלא
עוק קרא במתכוין להרוג את זה והרג את זה כמחלה על מחלה דמי לא היה לה ספק
נפשות להקל ואמאי פטור , הא רובא דישראל נינהו ורבנן אית
לא נחטון לזה והרג את זה חייב : כדכתיב ואלס אסון יסיס ונפסס
שהיה מחטון להרוג את חבריו : כדכתיב ואלס אסון יסיס ונפסס
נפש ספס נפש . ודי לא נחטון להרוג האך מקטיל וכי איתחטון
מיחא חייב אף על גב דלא נחטון אלא לחבירו דהא כתיב
וכי ינצו אנשים וגו' : פטור . דמי האשה יתן ליורשה :

יוחנן גופיה לפי שגריך להקשות מודך הדיוק ומקשה בפשיטות האסון מצרייתא
ומדרבנן ונתתה נפש וגו' במאי עוק ליה לא במתן ולא במיתה דאמרייהו מיפטור מחטין להרוג את זה והרג את זה וחזק למר דלא
עוק קרא במתכוין להרוג את זה והרג את זה כמחלה על מחלה דמי לא היה לה ספק
נפשות להקל ואמאי פטור , הא רובא דישראל נינהו ורבנן אית
לא נחטון לזה והרג את זה חייב : כדכתיב ואלס אסון יסיס ונפסס
שהיה מחטון להרוג את חבריו : כדכתיב ואלס אסון יסיס ונפסס
נפש ספס נפש . ודי לא נחטון להרוג האך מקטיל וכי איתחטון
מיחא חייב אף על גב דלא נחטון אלא לחבירו דהא כתיב
וכי ינצו אנשים וגו' : פטור . דמי האשה יתן ליורשה :

כ"ק מד :

שם כתובות
טו .

שם יומא סד :

[כ"ק מד :

כתובות טז]

שנה קט .

[ו"ל]

מחנה כנסתו :

ב"ק כ"א

וכי ינצו אנשים

והוא אסון חרב וכו'

י"ל וכו' י"ל

י"ל וכו' י"ל

י"ל וכו' י"ל

י"ל וכו' י"ל

י"ל וכו' י"ל

י"ל וכו' י"ל

י"ל וכו' י"ל

י"ל וכו' י"ל

י"ל וכו' י"ל

י"ל וכו' י"ל

י"ל וכו' י"ל

י"ל וכו' י"ל

י"ל וכו' י"ל

י"ל וכו' י"ל

